

NE, UÁ½ VÁ®BEC NIC KOVIDOVÁ•HO!

ÁšterÁ½, 25 leden 2022

VÁjimli jste si, Á¾e se VÁjude ve svÁ›tÁ›, tedy ne VÁjude, ale v hodnÁ› zemÁ-ch, dost uvolÁ›uje? PÁ™esto, Á¾e poÁ•et nakaÁ› stÁjle VÁ-c stoupÁj? Snad je to jen dalÁjÁ- pokus, jak se brÁjnit. JÁj jse se rozhodla - a tedy se snaÁ¾Á-m, VÁjm pÁ™edklÁjda Á•tenÁ- jen zajÁ-mavÁ©, veselÁ© Á•i vesele pouÁ•nÁ©. Dnes napÁ™Á-klad VÁjm napÁ•Áju o DEKAMERONU. Nebude to sice veskrze veselÁ©, ale zas - tÁ™ebas se dozvÁ-te nÁ›co, co jste nevÁ›dÁ›li...

JistÁ› ho znÁjíte â€“ nebo alespoÁ› jeho slavnÁ© dÁ-lo - velkou a obsa¾nou knihu Giovanni Boccaccia, autora tohoto nÁjdherského souboru, kterÁ½ obsahuje sto novel o IÁjšce.

Ty kouzelnÁ© pÁ™Á-bÁ›hy plnÁ© milovÁjnÁ-, smÁ-chu i dalÁjÁ-ch rozmarnostÁ- - si vyprÁjvÁ- tÁ™i mladÁ- muÁ¾i a sedm mladÁ½ch Á¾en, kteÁ™Á- utekli z mÁ›sta na venkov, aby se zachrÁjnili pÁ™ed smrtÁ-. Ve Florencii totiÁ¾ prÁjvÁ› vypukla epidemie vraÁ¾ednÁ©ho moru... ZaÁ•alo to VÁjecho tÁ-m, Á¾e jednoho dne se v tamÁ›jÁjÁ-Santa Maria Novella zcela nÁjhodnÁ› sejdou.

PÁ™iÁjli se totiÁ¾ pomodlit za svÁ© blÁ-zkÁ© zemÁ™elÁ©. CelÁj spole•nost se seznÁjmÁ- a spontÁjnÁ› se rozhodnou spole•nÁ› uprchnout na venkov, za ZÁjavou. Na mÁ-stÁ› se domluvÁ-, Á¾e si ka¾dÁ½ den budou vyprÁjvÁ›t rozli•nÁ© pÁ™Á-bÁ›hy. Takto mohou pÁ™eci jen zapomenout na strasti souÁ•asnÁ©ho Á¾ivota. (Jestli pak VÁ-te, jak vznikl samotnÁ½ nÁjzev dÁ-la? SpojenÁ-m Á™eckÁ½ch slov dÁ©ka (deset) a hÁ©merÁj (den) Á Dekameron, tedy deset dnÁ-.)

Po desÁjtÁ©m dni se VÁjak znovu vrÁjtÁ- do Florencie, do kostela, ve kterÁ©m se poprvÁ© setkali. RozlouÁ•Á- se, a ka¾dÁ½ z nich jde svou cestouâ€“

Dekameron byl na tehdejÁjÁ- dobu dÁ-lo pomÁ›rnÁ› nesluÁjnÁ©, ale zas tak hezkÁ©, Á¾e bylo Á•tenÁ© a obdivovanÁ© od samÁ©ho zaÁ•Ájtku.

A teÁ• pÁjř faktÁ›:

Florence, leÁ¾Á-cÁ- na Á™ece Arno, byla ve stÁ™edovÁ›ku VÁ½znamnou metropolÁ- italskÁ©ho ToskÁjnska. V letech 1348â€“1349 tam Á™Ájdil mor. Na konci stÁ™edovÁ›ku mÁ›l mor na svÁ›domÁ- Á¾ivot 20 milionÁ™ EvropanÁ™ a Evropanek. Á€eskÁ© Á°zemÁ- zasÁjhla morovÁj epidemie nÁ›kolikrÁjt. PoprvÁ© v roce 1349, naposledy v letech 1711-1715. Z Evropy mor postupoval do Afriky. Do SpojenÁ½ch stÁjtÁ™ se nemoc dostala teprve v 19. stoletÁ- pÁ™es pÁ™Á-stavy v San Francisku a Los Angeles.

Z poslednÁ- studie, na nÁ-Á¾ se pod vedenÁ-m Marka Achtmana z Irska podÁ-leli VÁ›dci z Á€EÁ-ny, Francie, NÁ›mecka, Madagaskaru a SpojenÁ½ch stÁjtÁ™, vyplÁ½vÁj, Á¾e morovÁj bakterie se pÁ™izpÁ™sobovala VÁ¾dy novÁ½m zemÁ›pisnÁ½m podmÁ-nkÁjm a tvoÁ™ila stÁjle novÁ© a novÁ© mutace. "MuÁ¾Á™m i Á¾enÁjm zaÁ•ala otÁ©kat podpaÁ¾Á-. Otoky byly nejdÁ™Á-ve velkÁ© jako vejce, potom jako jablko. Po tÁ›le se jim zaÁ•aly objevovat takÁ© modrÁ© a Á•ernÁ© skvrny. To bylo VÁ¾dy znamenÁ- smrti," popisoval pÁ™Á-znaky nemoci Boccacio.

Yersinia pestis je bakterie zpÁ-sobujÁ-cÁ- morovÁj onemocnÁ›nÁ- vyznaÁ•ujÁ-cÁ- se vysokou infekÁ•nostÁ-, kterÁj je dÁ›vodem rychlÁ©ho ÁjÁ-Á™enÁ- nemoci v populacÁ-ch po celÁ©m svÁ›tÁ›. Postihuje Á•lovÁ›ka i zvÁ-Á™ata, a to s velmi vysokou Á°mrtnostÁ-. HlavnÁ-m pÁ™enaÁjeÁ•em moru v minulosti byly blechy, kterÁ© unikaly pozornosti IÁ©kaÁ™Á™m, proto byla IÁ©Á•ba moru po dlouhou dobu neznÁjmÁj.

Pozdávaji se ukázalo, že se mor velmi šířil tak
kapalnkovou infekcí, a to velkou rychlostí. Tato forma onemocnění je velmi progresivní a má
až 100% smrtelnost. Morovní onemocnění
je totiž nejen velmi vzácné a přetrvává - tedy hrozbu v podobě vypuknutí
dalších epidemií.

Takže je to
tímto epidemií a pandemií - už tedy bylo!

Jo,
lidstvo to trošku až probere, to ano!

d@niela